

להידודין - חנוכה

ג. אריאת בסיס המגרש: א' שהשער של ים שהיה אמרום בברית המקדש בתוכה היה י' מומש שיר הנוטה ברכבת, וצ' ע' ממי הוא אמרום ואלה? שלמה בכל הרגש שדורותיו מוסת, ואלה החשיך של ים שאמרום מכל ים היו אמרום בנסיך דין של שחורתו, ואינו את השיר המפורסם בלבד בתוכה שאנו בו מוסך אמרום בנסיך דין של מומיות, אבל בתוכה שאנו בו מוסך א' ממי היה אמרום שיר זה ?? ושמא: כהונתו לחתואת בבלירום (ב' פ' ז') וכשהיו מגים לעירה אריאת שם: (פ' ז')

ה'ג) הנטינגטון נרקב... ו... נרקב הנטינגטון

ההנפקה הדרגתית נספחת בראב... ומי יתיר על נספחתה?!

הַלְכָה (לך) מִלְגָדָה

שאינו להוציא מכך לא הלכה וכ"ש לא מעשה מכיוון שהלכות מלוקחות ונערבות ע"י אברך שעדיין לא שימוש כל צרכו את למודען

מקצת מהחלומות מלוקוטות מספרי מחברי זמננו... ומקצת היוצא לפום ריהטה מיסקנת דברי המשנה ברורה... מקורות הדברים מצויים מתוך ההיסטוריה בקצרה

הלכות המצויות בהל

א. בימים שוגרמו אט הילל בכל ובחונכה בפרט, יש ליזהו מאוד שלא להחשיך אפילו תיבה אחת, דהיינו שעריך לקורות כולה דינא מגילות אשטר שם החשיך תיבת אחת לא יצא יד' ח', כמו כן ידקך באמירה שלא יקרא והתייבט בטיעות שמשתנה העניין על ידי זה, לנו כתוב הפ': "דראי לקרות את הילל מותך הכתוב שבסקל יכול לבא לטיעות כל זה בימים שוגרמו את הילל, אבל ביוםים שמדולגים אין לחוש דלא רוע מדילגו שמדולגים למתיחה. עיין מ' ס' ט' הפ' ח' סק' ב' ובשער הגזון שם סק' ב', ובבה' ל' סק' ב' ד' ה' לפמר, ובבר' ס' ט' הפ' ד' להפמן, נגב מירית הילל מותך הכתוב".

ב. הבא לתפקיד בשיטוילאך וудיוין לא הגע זמו המניין להתפקיד
שרירות, ואילו מהתפקיד המניין הקודם או'זחיםicut ב' קריאת התהלל
יכול לומר ייחד עmons את ההלל, וא"כ יתפלל שורותין (ס' תכ' ב'
ג' ב' אמברג, ר' גראם היינץ, דבון ברו'ו, ר' גראם היינץ, נ' ב')

ג. תיריה מותא: מי שמוטב לו לאחר ריחר שטחן שמו^ע, ראיו שלך אחר ריחר תפלותו למניין אחר לומר ריחר עטם את ההלל, אבל אם אין יככל, הרי בר' ח' דעלמא עדין יתור שיטסיד וטפילה בעיבור, ומוטין ולא יתפלל שחוריית עם העיבור, כדי שייאמר היל עם העיבור, וזה כ' יתחל להתפלל. (ואם ירצה, יאמר כל פטקי זימורה, ויברך ששבה, ושים מזון לאמירות היל עם העיבור וה' כ' משיך בברכת יציר או) ארב כל זה בר' ח' דעלמא שמדוגים את ההלל, אבל במיטין

ה' ח' י' ז' גומר את ההלל והתפלה בברוך דבבא.
ד' ז' י' ז' ייחד הקורא את ההלל, מבואו למוד הוודו לה, ראיו שיקח שנים
 עמו, ויאמר להם: החזו לה, והם יענו הוודו ויאמר נא והוא יאמר אימר
 בסדר החזון, וכוכ' עשרה בג' ואננה ג' (לחדייא ברמא' טכ' ב' ס' ב').
ה' ז' י' ז' התווגה לקורא היליטים קודם התפילה, ונתקרא לו באחד מינמי
 הרחובות, ולקרא את מזמוריו ההלל על סדר מזמוריו המתהילמים, אין
 להפסיק בין יין למלודיא ווועויג' בערב' ובו בשעת השמש, הצעה' ג' (ה' ב' ז').

1. השלים את המאמר והנה התחליל החוץ לפום את אמירת "אודה" כי עינטני" או "מה אשיב לה" יכול לחזור על המזמור שוב, ע"פ שכבר אמרו פעם אחרת.

ג. התעכ卜 באמירות ההלל, והחן סיים ואומר קדיש, יכול לענות אישׁ ר' ואבן ד' באמירן בעלמא" (כמו כן: קדושה וברכו יכול לענות), ואם החלו בקריאת התורה, בשעת הקרייה עצמה ישתקו וישבעו וזה ר' משיך. ואם שמעו שעורר פ' פסוקים יכול להמשיך.

ח. אמרית ההלל בגעמיה, יש בה חביבות ומעלה יתירה, וכך היה עשוים מבקדים, ואם רוגה להוציא על "עיקר שירה בה-", בכללי שיר ולחסוך על ניעימות ההלל גנבל וכינור בתווים ובמילים, שרי ולא אסרו הקדמוניות אלא עוגב, דהוא כל המיוחד לאמוריו בatty תיפלטן עיין ח' ס' ליקוטים חלק ו' ס' פ' ט')

ט. מי שיטה בעל הניטים של חנוכה ובמקרים לומור "בימי מותתיהו
בן יוחנן" החל בטיעות לומר: "בימי מרדכי ואסתר", לא חשיב
כאומר שקר בתפילה ולא חשיב הפסק ואני צרי לחזור. לכך
הורה חכם, ווא"פ שאון יאלה לדבר, מהר דרבניתן דארעוז לו
שי סימס בפרשות זו. נס האחד אדרע בעמל והשיני עברות, וכל פעם
שנקלע למקום הילך הילך גס את הנס שאייר לו במקום الآخر, משמע
שכשא לא הילך הילך גס את הנס שאייר כ"בימי מותתיהו" יש שיבות אם יזכיר גם את
הנס שאייר לנו "בימי מרדכי ואסתר", וד"ק.)

ג'. אם שכח לומר "על הניסים" בתפילה וליבנו מוקפו על זה, "אם מכיר את עצמו רזוי וחoir ואמיד בידיעתו שיכל לבון בתפילה זו מראש עד סוף", יכול להזכיר מלהתפלל מדי תפילה נדבה ואין לך לדודש וдол מהברכה על הניסים שיציר עכשו ויש לזכור זה מהברכה אהיה הונגענו שם שכח "א" לחזור ובכ"ז אמר ר' חיילן להזכיר בדורותך נדבה נדבנה דמים בתרות פולית של ר' חי או בתפילותך לא יתפלל נדבה דמים בתרות פולית נדבה, אמרם למעשה: עדין ספרי שיטול ייזו לשטוענודה וכו' כי שם על הניסים פעם נזכר משיטpull פעם נספת בתורת נדבה.

יא. האומר הזכרת "על הניסים" ומשומוק להוסט' בלשונו
ולחוודות לו יתברך על אוללה וושועה פרטיה שעשתה לו, מודה
לאמראה אפילו שהוא בשלוש ברכות אחרות.

יב. לנוהגים במסחר הסביבון בחוג החנוכה, הרי גם כן אסור בשום אופן להזכיר במשחך זה על כסף, ד"מ"שחך בקוביה" עיריה היא והנותג לכך פסול לעודות מודרבנן. כמו כן יש להזהיר המתינוקות בבחוריה של שבת שלא ישבקו בסביבון אלא רק ע"ג השולחן ולא ע"ג קרכען, אפילו לא הקרכע המרווח ששבתית ד"קרכען בקרקע מלך" ויבואו להשות גומות. (אפשר גם ע"ג שימוש או שימוש ע"ג הרכישן).

